

نام علمی نارنگی انشو *C. unshiu* و منشاء آن کشور ژاپن است و حاصل نهال بذری تصادفی می باشد و در سال ۱۹۶۷ معرفی شده و در سال ۱۳۰۹ از کشور ترکیه وارد ایران شده‌اند. نارنگی انشو به دو گروه Wase و Owari تقسیم می‌شوند. گروه Wase زودرس‌ترین نوع نارنگی انشو را شامل شده و دربرگیرنده رقم‌های مختلفی شامل Miagawa, Ishikawa, Sugiyama می‌باشد. نام گروه Owari مربوط به ناحیه‌ای در ژاپن است که برای اولین بار این نوع انشو شناسایی شده است. از مهم‌ترین انواع این دسته از نارنگی‌های انشو می‌توان دو رقم نوسلار Frost owari و Silverhill owari را نام برد. این ارقام نسبت به انواع وازه دیررس‌تر هستند. نارنگی انشو رقمی کند رشد با تاجی کوچک تا متوسط و اغلب گسترده و آویزان و شاخه‌های بی‌تیغ است. شاخ و برگ درخت باز و تراکم آن‌ها کم‌تر از سایر انواع نارنگی است. برگ‌ها بزرگ و طویل، به شکل نیزه‌ای و در قسمت‌های قاعده‌ای و نوک به تدریج باریک می‌شوند. رنگ برگ‌ها سبز تیره بوده و رگبرگ‌های اصلی و فرعی در سطوح بالا و پایین برگ حالت برجسته دارند. دمبرگ‌ها باریک، خیلی دراز و بال دار هستند. این رقم در مجموع به سرما و شرایط نامطلوب مقاومت خوبی دارد. میوه‌های انشو که زودرس‌ترین نوع نارنگی است، از شهریور آماده برداشت می‌باشد. درشتی میوه‌ها در حد متوسط تا ریز و شکل آن‌ها پخت تا نیمه‌کروی و گاهی اندکی گردن دار است. رقمی پارتینوکارپ و لذا بی‌بذر است که میوه‌های آن قبل از رنگ گرفتن کامل پوست و ایجاد رنگ نارنجی، به مرحله بلوغ رسیده و قابل مصرف هستند. هاله نوک میوه غیر واضح و کوچک است. پوست میوه‌ها نازک و بافت آن تقریباً چرمی است. سطح پوست تا حدودی صاف بوده و غدد ترش‌خی برجسته‌ای در سطح آن دیده می‌شود. پوست به راحتی از گوشت قابل جدا شدن است. میوه‌ها با عبور از مرحله بلوغ دچار افزایش ناهمواری‌های سطح پوست شده و فاصله گوشت از پوست رو به افزایش می‌گذارد که ناشی از ادامه رشد پوست می‌باشد. هر میوه از ۱۰ تا ۱۲ پره با غشاءهای نسبتاً ضخیم تشکیل شده است و اتصال ضعیفی بین پره‌ها وجود دارد. محور میانی میوه توخالی و گوشت میوه‌ها نارنجی رنگ با بافتی ترد و گوشتی است. گوشت میوه معطر و کم اسید و شامل آبدانک‌های کوتاه و عریض است. اتصال میوه به درخت پس از رسیدگی میوه‌ها ضعیف شده و لذا باید آن‌ها را در اسرع وقت از درخت چید. قابلیت انبارمانی میوه‌ها بالاست.

